

بررسی اثر مقادیر زئولیت در شرایط تنفس آبی بر صفات فیزیولوژیک گلرنگ

محمد میرزاخانی^{*}^۱، زهرا همتی^۲ و غلامرضا ملکی^۳

- (۱) استادیار گروه زراعت، واحد فراهان، دانشگاه آزاد اسلامی، فراهان، ایران.
 (۲) دانشجوی کارشناسی، دانشگاه پیام نور، ایران.
 (۳) مربی گروه زراعت، دانشگاه پیام نور، ایران.

* نویسنده مسئول: Mmirzakhani@iau-farahan.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۹۳/۰۹/۲۶

تاریخ دریافت: ۹۳/۰۷/۲۲

چکیده

كمبود آب يکي از مهم ترین تنشهای محیطي می باشد که تولید محصولات زراعی را تحت اثر قرار داده و باعث کاهش کمیت و کیفیت تولیدات کشاورزی می شود. به منظور بررسی اثر تنفس آبی و کاربرد مقادیر مختلف زئولیت، دو آزمایش در سالهای زراعی ۱۳۹۱-۹۲ در دانشگاه پیام نور استان مرکزی به صورت کرتهاي يكبار خرد شده در قالب طرح پايه بلوک های كامل تصادفي با سه تکرار اجرا شدند. تنفس آبی به عنوان عامل اصلی در چهار سطح شامل: آبياري بر اساس نياز آبی گیاه (شاهد)، آبياري به ميزان ۸۵ و ۵۵ درصد نياز آبی گیاه در كرتهاي اصلی و مصرف مقادير مختلف زئولیت به عنوان عامل فرعی در چهار سطح شامل: عدم مصرف زئولیت (شاهد)، مصرف سه، شش و نه تن در هكتار زئولیت در كرتهاي فرعی قرار داده شد. نتایج نشان داد که اثر تيمار تنفس آبی بر صفات عملکرده بیولوژیکی، تعداد غوزه نابارور، کمبود آب اشباع، ارتفاع بوته، قطر ساقه و آب نهایی برگ معنی دار بود. همچنان اثر مصرف زئولیت نیز بر صفات تعداد غوزه نابارور، کمبود آب اشباع، ارتفاع بوته، قطر ساقه و آب نهایی برگ معنی دار بود. عملکرده بیولوژیکی گیاه در سطح يك درصد معنی دار شد. به طوری که بیشترین مقدار عملکرده بیولوژیکی ۸۱۸۶ کيلوگرم در هكتار مربوط به تيمار آبياري شاهد و کمترین مقدار آن ۶۷۵۶ کيلوگرم در هكتار مربوط به تيمار تنفس آبی شدید (آبياري بر اساس ۵۵ درصد نياز آبی گیاه) بود. به طور کلی افزایش شدت تنفس آبی، باعث کاهش مقدار عملکرده بیولوژیکی، ارتفاع بوته، قطر ساقه و آب نهایی برگ های گلرنگ شد. اما با افزایش سطوح مصرف زئولیت، اثر سوء ناشی از تيمار تنفس آبی بر صفات ذکر شده کاهش یافت.

واژه های کلیدی: بیوماس خشک، غوزه نابارور و نياز آبی.

مقدمه

روغن یکی از مواد غذایی اصلی مورد نیاز بشر است و حدود ۲۰ درصد کالری مورد نیاز انسان بسته به رژیمهای غذایی متفاوت، توسط روغن تأمین می‌شود، افزایش تقاضای روغن گیاهی در بازارهای جهانی و به دنبال افزایش قیمت آن، باعث فشارهای اقتصادی به کشورهای وارد کننده روغن از جمله ایران گردیده است. بنابراین با توجه به افزایش جمعیت و مصرف سرانه روغن، افزایش سطح زیر کشت دانههای روغنی و افزایش عملکرد آن‌ها برای کاهش وابستگی به کشورهای دیگر ضروری است. در حال حاضر از کل روغن مصرفی کشور فقط حدود هفت درصد آن در داخل تولید و ۹۳ درصد آن از خارج وارد می‌شود (توکلی، ۱۳۸۱). اگرچه گلنگ گیاهی متحمل به خشکی است، ولی تنفس خشکی بر کمیت و کیفیت دانه‌های آن و همچنین مراحل فنولوژیکی آن اثرگذار است (Yardanov *et al.*, 2003). زئولیتها (بلورهای آلومینوسیلیکات هیدراته با خلل و فرج ریز) دارای کاتیونهای قلیایی قابل تبادل با ساختمان سه بعدی نامحدود هستند و فرمول کلی اکسید زئولیت به صورت $\text{Na}_3\text{K}_3(\text{Al}_6\text{Si}_3\text{O}_{72})_{24}\text{H}_2\text{O}$ تعیین شده است. هر یک از انواع زئولیتها دارای ساختمان بلوری واحد خاص خود هستند و بدین جهت از خواص فیزیکی و شیمیایی مجزایی برخوردار بوده و به طور برگشت‌پذیر آب را جذب می‌کنند. وجود ساختمان کریستالی ویژه و منفذدار که در حضور آب سخت باقی می‌ماند باعث شده زئولیتها برای کاربردهای متفاوتی سازگار شوند (Andrews and Kimi, 2001). با توجه به ویژگی منحصر به فرد زئولیتها از قبیل تبادل کاتیونی بالا (۲۰۰ تا ۳۰۰ میلی‌اکی‌والان در ۱۰۰ گرم)، ثبات چارچوب ساختمانی در دراز مدت، برخلاف کانی‌های معمول رسی، وفور قابل توجه زئولیتهای طبیعی در کشور، استخراج آسان و سرانجام قیمت اقتصادی مناسب، به کارگیری این ترکیبات را بیشتر کرده و باعث مصرف بهینه‌ای این دسته از نهادهای می‌شود (Shaw and Andrews, 2001; Mumpton, 1999; Kazemian, 2000 می‌شود در صورت انتخاب صحیح زئولیت مصرفی هنگامی که به خاک اضافه می‌شوند از طریق افزایش فراهمی طولانی مدت رطوبت و عناصر غذایی به بهبود رشد گیاه کمک کند (Polat *et al.*, 2004). میرزاخانی و سیبی (۱۳۸۹) اظهار داشتند که اثر تنفس آبی و مصرف سطوح مختلف زئولیت به ترتیب در سطح آماری یک و پنج درصد معنی‌دار شدند. در بین سطوح مختلف مصرف زئولیت، بیشترین مقدار کمبود آب اشباع در برگهای گیاه ۶۵/۹۹ درصد از تیمار عدم مصرف زئولیت و کمترین مقدار آن ۵۳/۳۸ درصد از تیمار مصرف ۹ تن در هکتار زئولیت به دست آمد. نتایج تحقیق سیبی (۱۳۹۰) نشان داد که در بین سطوح مختلف زئولیت با افزایش مقدار مصرف آن، آب نهایی برگ نیز افزایش یافت. به طوری که بیشترین و کمترین مقدار آب نهایی برگ ۲۳/۰۰ و ۲۰/۴۰ درصد به ترتیب مربوط به تیمارهای مصرف ۸ و ۴ تن زئولیت در هکتار بود. گلنگ در مرحله رشد رویشی نسبت به مراحل بعدی نسبت به کمبود آب متحمل تر است و عدم

آبیاری در این مرحله باعث گسترش سیستم ریشه‌ای گیاه و افزایش تحمل گیاه نسبت به شرایط گرم و خشک در مراحل بعدی می‌شود، بنابراین توصیه می‌شود که پس از جوانه زدن و استقرار گلنگ یک دوره خشکی کوتاه مدت به گیاه داده شود. بروز تنفس آبی در طول مراحل نهایی نمو زایشی موجب تسریع پیری و کاهش مدت پر شدن دانه گلنگ می‌شود (خواجه‌پور، ۱۳۷۷). وقوع تنفس آبی در مرحله گلدهی و حساسیت این مرحله به کم‌آبی میتواند موجب کاهش تعداد غوزه در گیاه گردد. وقوع تنفس در هنگام پر شدن دانه بیشترین اثر را بر وزن دانه دارد (کوچکی و سرمنیا، ۱۳۷۹). تنفس آبی بر برخی از معیارهای فیزیولوژیک گلنگ مانند عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، وزن هزاردانه، درصد پروتئین دانه و درصد روغن دانه اثر گذاشته و باعث کاهش آنها می‌شود (اشکانی و همکاران، ۱۳۸۶). در بررسی دیگری اثر تنفس خشکی روی گلنگ نشان داد که سطح برگ، ارتفاع گیاه، تعداد شاخه و تعداد غوزه در اثر خشکی کاهش یافت و علی‌رغم کاهش ماده خشک ساقه و ریشه، نسبت ریشه به ساقه افزایش یافت (Hashemi-Dezfooli, 1994). کمبود آب در مراحل مختلف رشد گلنگ مثل مرحله‌ی گلدهی، رسیدگی کامل وغیره اثر منفی روی صفات گیاه مانند وزن هزاردانه، تعداد دانه در غوزه، تعداد غوزه در بوته، عملکرد دانه، عملکرد روغن و درصد روغن گذاشته و باعث کاهش آنها می‌شود (Nabipour *et al.*, 2007). در تحقیق دیگری مشخص شد که تنفس بر عملکرد و اجزای عملکرد مؤثر است. در این بررسی بین تنفس و وزن هزاردانه و تعداد دانه در غوزه اختلاف معنی‌داری مشاهده شد در این تحقیق اثر ارقام گلنگ بر میزان روغن دانه و عملکرد روغن دانه نیز معنی‌دار شد که رقم Montola2000 در هر دو شرایط تنفس و بدون تنفس دارای کمترین مقدار روغن بود. ولی در شرایط بدون تنفس رقم Dincer با ۳۱/۸۸ درصد روغن و در شرایط تنفس رقم C9305 با ۳۱/۴۵ درصد روغن دارای بیشترین درصد روغن در دانه بودند (Ozturk *et al.*, 2008). جمشید‌مقدم و پورداد (۱۳۸۵) با بررسی ۱۵ ژنتیک ایرانی و خارجی گلنگ در تنفس رطوبتی اعلام کردند که در شرایط تنفس ۰/۸-۰/۴ و مگاپاسکال طول ریشه‌چه افزایش یافته و با کاهش رطوبت، ساقه‌چه حساسیت بیشتری نسبت به ریشه‌چه نشان داد. محققان گزارش نمودند که گندمهایی که در معرض تنفس خشکی (عدم آبیاری) قرار داشتند، دارای دیواره‌های سلولی مقاوم‌تری بودند (Saneoka *et al.*, 2004). سایر محققان گزارش نمودند که اثر سطوح مختلف تنفس آبی و مصرف سوپرجاذب‌ها بر پایداری غشاء سلولی در سطح آماری یک درصد معنی‌دار بودند. به‌طوری‌که بیشترین ناپایداری غشاء سلولی با میانگین ۹/۰۸ درصد متعلق به تیمار آبیاری پس از ۱۴۰ میلی متر تبخیر از تشتک کلاس a بود (Khadem *et al.*, 2010). نتایج مطالعه کافی و رستمی (۱۳۸۶) نشان داد که تنفس شدید خشکی باعث کاهش معنی‌دار ارتفاع بوته، تعداد غوزه در بوته، تعداد دانه در غوزه، وزن هزاردانه، عملکرد و درصد روغن و میزان کلروفیل برگ شد. بر این اساس در شرایط بدون تنفس رقم اراک- ۲۸۱۱ نسبت به

ارقام دیگر برتری داشت. هدف از انجام این تحقیق بررسی ویژگی‌های زراعی گلرنگ تحت تنش آبی و مصرف مقادیر مختلف زئولیت در شرایط آب و هوایی شهرستان اراک بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق بهصورت یک آزمایش دوساله در مزرعه آموزشی- تحقیقاتی دانشگاه پیام نور استان مرکزی، شهرستان اراک انجام شد. ارتفاع محل آزمایش از سطح دریا ۱۷۵۷ متر و بافت خاک مزرعه شنی لومی بود. آزمایش بهصورت کرتها یکبار خرد شده در قالب طرح پایه بلوكهای کامل تصادفی با سه تکرار انجام شد. کرتها اصلی به تنش آبی در چهار سطح I_0 =آبیاری بر اساس نیاز آبی گیاه (شاهد)، I_1 =آبیاری به میزان ۸۵ درصد نیاز آبی گیاه، I_2 =آبیاری به میزان ۷۰ درصد نیاز آبی گیاه، I_3 =آبیاری به میزان ۵۵ درصد نیاز آبی گیاه اختصاص یافتند. نحوه محاسبه نیاز آبی و اعمال سطوح تیمار تنش کمبود آب با استفاده از فرمول زیر انجام شد. در این فرمول برای جای‌گذاری اعداد، از تشتک تبخیر کلاس A و از آمارهای روزانه‌ی ایستگاه هواشناسی اراک استفاده گردید. دبی آب ورودی سیفونها و ضریب گیاهی از رابطه ۱ محاسبه شد (علیزاده و کمالی، ۱۳۸۶).

رابطه ۱:

$$60 \div \{(\text{دبی آب}) \div (\text{ارتفاع تبخیر از تشتک} \times \text{حجم تشتک تبخیر} \times \text{راندمان آبیاری} \times \text{مساحت کرت} \times \text{ضریب گیاهی} \times 1000\} = \text{مقادیر آب}$$

پس از مشخص شدن مقدار آب مورد نیاز جهت شاهد، با استفاده از زمان سنج و دبی آب ورودی به کرتها نسبت‌های ۸۵، ۷۰ و ۵۵ درصد به راحتی قابل اعمال می‌باشد. سطوح مختلف زئولیت نیز در چهار سطح Z_0 =عدم مصرف زئولیت (شاهد)، Z_1 =صرف زئولیت به مقدار سه تن در هکتار، Z_2 =صرف زئولیت به مقدار شش تن در هکتار، Z_3 =صرف زئولیت به مقدار نه تن در هکتار در کرتها فرعی قرار داده شدند. مهم‌ترین زئولیت طبیعی که کاربرد کشاورزی آن نیز در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفته است، کلینوپیتیولیت با فرمول شیمیایی $\text{Na}_3\text{K}_3(\text{Al}_6\text{Si}_3\text{O}_{72})_{24}\text{H}_{20}$ می‌باشد. در زئولیت نوع کلینوپیتیولیت ظرفیت تبادل کاتیونی در حدود ۲۵/۲ میلی‌اکی‌والان در هر گرم است. سایر ویژگی‌های زئولیت مورد استفاده در جدول ۱ آورده شده است (Andrews and Kimi, 2001).

جدول ۱: درصد ترکیبات شیمیایی و ویژگی‌های فیزیکی زئولیت

رنگ اسیدیته	P_2O_5	TiO_3	MnO	Fe_2O_3	CaO	MgO	Na_2O	K_2O	Al_2O_3	SiO_2
۴/۵	۴۵/۱	۶۰-۱۴۰	۰/۰۲	۱/۰۲	۱/۱۵	۱/۴۲	۲/۲۸	۰/۱	۱/۱۴	۲/۹۵

در این طرح از رقم پاییزه گلرنگ بنام LRV-51-51 که بر اساس توصیه مرکز تحقیقات و تول ۷ نهال و بذر کرج مناسب برای مناطق سرد و معتدل سرد است، استفاده شد. رقمی، خاردار، دیررس با طول دوره رشدی حدود ۳۰۰ تا ۲۷۰ روز (مهرماه تا تیرماه)، متوسط ارتفاع آن حدود ۱۱۰ تا ۱۲۵ سانتی‌متر با رشد رویشی و شاخه‌دهی زیاد، به‌طور متوسط

تعداد شاخه تولیدی آن ۶ تا ۸ عدد در هر بوته، وزن هزاردانه حدود ۳۲ گرم و عملکرد دانه آن بین ۲/۵ تا ۳ تن در هکtar می باشد، استفاده شد. بر اساس نتایج آزمایش خاک جدول ۲، کودهای نیتروژن و فسفر به ترتیب به مقدار ۲۰۰ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکtar از منابع کودی اوره و سوپرفسفات تریپل در اختیار گیاهان قرار گرفت. کود اوره در سه نوبت، یک سوم آن در موقع کاشت و دوسوم به صورت سرک در مراحل ساقه دهی و غوزه دهی به گیاهان مزرعه داده شد.

جدول ۲: نتایج آنالیز خواص فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه

عمق خاک (سانتی متر)	اسیدیته (کل (درصد))	نيتروژن (بی بی ام)	فسفر قابل جذب (بی بی ام)	پتانسیم قابل جذب (درصد)	رس (درصد)	بافت چگالی (درصد)	شن (درصد)	سیلت (درصد)	چگالی تخلخل (درصد)	هدایت الکتریکی (دیزلیمنس بر متر)
۴/۲۵	۴۵/۵	۲/۶۲	۱/۴۰	۲۶	۳۸	۳۶	۲۰۵	۹/۲	.۰۰۴	۷/۶

عمق کاشت بذور سه سانتی متر بود. کاشت با تراکم ۸۰ تا ۱۰۰ بذر در مترمربع انجام شد و در مرحله شش تا هشت برگی برای رسیدن به تراکم ۴۰ بوته در مترمربع بوتهای اضافی حذف شدند. مبارزه با علفهای هرز به موقع و به روش دستی انجام شد. در زمان برداشت تعداد ۱۰ بوته از هر کرت آزمایشی با در نظر گرفتن اثر حاشیه‌ای به طور کاملاً تصادفی انتخاب شدند و صفاتی چون ارتفاع بوته، عملکرد بیولوژیکی، تعداد غوزه نابارور، قطر ساقه، کمبود آب اشباع از رابطه ۲ و آب نهایی برگ از رابطه ۳ محاسبه و ثبت شدند (اشکانی و همکاران، ۱۳۸۶).

رابطه ۲: $100 \times (\text{وزن خشک برگ} - \text{وزن برگ اشباع از آب}) / (\text{وزن تر برگ} - \text{وزن برگ اشباع از آب}) = \text{کمبود آب اشباع (SWD)}$

رابطه ۳: $100 \times \text{وزن تر برگ} / (\text{وزن تر برگ} - \text{وزن تر برگ تازه}) = \text{درصد آب نهایی}$

برای تعیین عملکرد دانه، در هر کرت پس از حذف اثر حاشیه‌ای از دو خط میانی مساحت چهار مترمربع برداشت و پس از کوبیدن و توزین و با در نظر گرفتن رطوبت حدود ۱۴ درصد عملکرد دانه هرکرت بر حسب کیلوگرم در هکtar محاسبه و ثبت شد. پس از تجزیه داده‌ها، میانگینهای با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند. هم‌چنین کلیه ضرایب همبستگی بین صفات مورد مطالعه محاسبه و معنی دار بودن آن‌ها به وسیله نرمافزار Mstat تعیین گردید.

نتایج و بحث

عملکرد بیولوژیکی

اثر سطوح رژیم آبیاری، برهمنکش سال × زئولیت، سال × تنش آبی × زئولیت بر صفت عملکرد بیولوژیکی در سطح آماری یک درصد معنی‌دار شدند (جدول ۳). در بین برهمنکش سه‌گانه، بیشترین مقدار عملکرد بیولوژیکی کیلوگرم در هکtar مربوط به تیمار (سال اول × تنش آبی ملایم × مصرف سه تن زئولیت در هکtar) و کمترین مقدار آن ۵۶۵ کیلوگرم در هکtar مربوط به تیمار (سال دوم × تنش آبی شدید × عدم مصرف زئولیت) بود (جدول ۵). به نظر

می‌رسد به دلیل وقوع تنفس آبی و به دنبال آن کاهش شدید جذب آب توسط ریشه‌ها، گیاه قادر به توسعه مطلوب سطح سبزینگی خود نخواهد بود. این موضوع منجر به کاهش جذب تابش خورشید و در نتیجه از طریق کاهش مقدار فتوسنتز، تجمع ماده خشک در گیاه نیز کمتر می‌شود و عملکرد بیولوژیکی آن کاهش خواهد یافت. این در حالی است که مصرف ۳ تن در هکتار زئولیت در شرایط تنفس ملایم آبی، توانسته است با جذب، نگهداری رطوبت مازاد خاک و عرضه به موقع آن، شرایط مطلوبتری را برای گیاه فراهم سازد و از شدت خسارت وارد بر گیاه بکاهد. به طوری که مصرف زئولیت موجب کاهش نوسانات پرآبی و کم‌آبی خاک می‌شود و در نتیجه جذب آب توسط ریشه گیاه تداوم بیشتری خواهد داشت. در پژوهشی بیشترین عملکرد بیولوژیک در تیمار آبیاری معادل ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه با ۳۶۱۵ کیلوگرم بر هکتار به ثبت رسید (فراست، ۱۳۸۹). سیروس‌مهر و همکاران (۱۳۸۷) گزارش کردند که زمان اعمال رژیم آبیاری بر صفت عملکرد بیولوژیکی غیرمعنی‌دار بود.

تعداد غوزه نابارور در بوته

در گلنگ هرگاه غوزه تشکیل شود ولی به دلیل عدم گردهافشانی و یا عدم انتقال مواد فتوسنتزی به مخازن، دانه‌ای در غوزه تشکیل نگردد، اصطلاح غوزه نابارور به کار می‌رود. اثر تیمار سال در سطح آماری یک درصد و اثر اصلی تنفس آبی و مصرف سطوح مصرف زئولیت بر صفت تعداد غوزه نابارور در سطح آماری یک درصد معنی‌دار شدند (جدول ۳). در جدول مقایسه میانگین اثر اصلی، بیشترین تعداد غوزه نابارور ۲/۸۱ عدد مربوط به تیمار تنفس آبی ملایم (آبیاری بر اساس ۸۵ درصد نیاز آبی گیاه) و کمترین مقدار آن ۲۰۸ عدد مربوط به تیمار تنفس آبی متوسط (آبیاری بر اساس ۷۰ درصد نیاز آبی گیاه) بود (جدول ۴). تعداد غوزه نابارور در گیاه می‌تواند معیار خوبی برای تعیین توانایی گیاه در تولید مواد فتوسنتزی و وضعیت انتقال این مواد به مخازن (غوزه‌ها) می‌باشد. به طوری که افزایش تعداد غوزه نابارور در بوته نشان‌دهنده عدم توانایی کافی گیاه برای انتقال مقدار کافی از آسیمیلاتها به دانه‌ها می‌باشد و با کاهش انتقال این مواد به گل‌ها، احتمال عقیم ماندن تعداد بیشتری از آن‌ها افزایش می‌یابد. از طرفی تداوم تنفس آبی و محدودیت جذب آب در طول دوره رشد رویشی و زایشی گیاه موجب کاهش موققت گیاه در گردهافشانی مناسب خواهد شد. در بین برهمکنش سه‌گانه، بیشترین تعداد غوزه نابارور ۴/۳۷ عدد مربوط به تیمار (سال اول × تنفس آبی ملایم × عدم مصرف زئولیت) و کمترین تعداد آن ۱/۱۶ عدد مربوط به تیمار (سال اول × تنفس آبی شدید × مصرف نه تن زئولیت در هکتار) بود (جدول ۵). فراست (۱۳۸۹) گزارش نمود که تعداد غوزه نابارور در بوته یک عامل منفی در عملکرد دانه گلنگ محسوب می‌شود و با افزایش آن از تعداد غوزه‌های بارور یک گیاه کاسته می‌شود. نتایج تحقیق سیبی (۱۳۹۰) اظهار داشت که بیشترین تعداد غوزه نابارور ۰/۶۱

عدد متعلق به تیمار تنفس آبی شدید (آبیاری بر اساس ۷۰ درصد نیاز آبی گیاه) بود. میرزاخانی (۱۳۸۸) گزارش نمود که بیشترین تعداد غوزه نابارور در بوته ۶۳/۰ عدد متعلق به نتایج سال اول بود.

كمبود آب اشباع

در جدول تجزیه واریانس صفات، صفت کمبود آب اشباع تحت اثر تیمار سال، اثر سطوح رژیم آبیاری و سطوح مصرف زئولیت قرار گرفت و در سطح آماری یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۳). در جدول مقایسه میانگین برهمنکش سه‌گانه، بیشترین مقدار کمبود آب اشباع ۶۳/۱۰ درصد مربوط به تیمار (سال دوم + آبیاری بر اساس ۸۵ درصد نیاز آبی گیاه + عدم مصرف زئولیت) و کمترین مقدار آن ۱۸/۳۰ درصد مربوط به تیمار (سال اول + عدم تنفس آبی + عدم مصرف زئولیت) بود (جدول ۴). بنابراین با افزایش شدت تنفس آبی، آب موجود در بافت‌های گیاهی کاهش و در نتیجه مقدار کمبود آب اشباع، افزایش خواهد یافت. سلولهای گیاهی زمانی به حداقل اشباع آبی خواهند رسید، که ریشه‌های گیاه هیچ گونه محدودیتی برای جذب آب از زمین نداشته باشند. در نتیجه انتظار می‌رود که کمترین مقدار کمبود آب اشباع از تیمار تنفس آبی شدید به دست آید. همچنین با افزایش مقادیر مصرف زئولیت مقدار کمبود آب اشباع کاهش پیدا کرد. زیرا زئولیت قادر است در موقع پرآبی خاک، آب مازاد در خاک را در فضاهای خالی خود نگهداری کرده و با ادامه روند کاهش رطوبت خاک، آب ذخیره شده را به خاک پس دهد. به طوری که بیشترین و کمترین کمبود آب اشباع ۱۶/۹۵ و ۱۴/۴۵ درصد به ترتیب مربوط به تیمار عدم مصرف و مصرف ۸ تن در هکتار زئولیت بود. میرزاخانی و سیبی (۱۳۸۹) اظهار داشتند که بیشترین مقدار کمبود آب اشباع ۵۹/۳۰ درصد مربوط به تیمار آبیاری بر اساس ۵۵ درصد نیاز آبی گیاه بود. همچنین در بین سطوح مصرف زئولیت، بیشترین مقدار کمبود آب اشباع در برگ‌های گیاه ۶۵/۹۹ درصد از تیمار عدم مصرف زئولیت به دست آمد.

جدول ۳: نتایج تجزیه واریانس مرکب صفات گلرنگ در پاسخ به مصرف سطوح زئولیت تحت رژیمهای مختلف آبیاری

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد بیولوژیکی	تعداد غوزه نابارور	کمبود آب اشباع	ارتفاع بوته	قطر ساقه	آب نهایی برگ	میانگین مربعات	
								ns	ns
سال	۱	۳۵۸۹۴۲۶/۷۶	۲۱۴۶۸/۵۳۱ **	۸/۴۳۱ *	۱۳۹۷۵/۱۳۰ **	۱۵۵/۶۵۲ **	۷۵۲۹۹/۵۱۰ **	۰/۶۹۰	۸۶/۱۶۱
خطای (الف)	۴	۱۰۲۳۷۵۰/۵۴	۱۴/۷۱۶	۰/۴۶۲	۴۵۱/۹۴۸ **	۱/۹۶۵ **	۴/۲۰۷		
تنفس آبی	۳	۱۱۴۵۲۸۲۲/۲۶ **	۲۹۳/۵۰ ۱ **	۲/۵۰۰ **	۴۵۱/۹۴۸ **	۱/۷۱۶	۱/۷۱۰۰ **		
سال × تنفس آبی	۳	۹۷۰۷۴۵/۸۷ ns	۲۲/۴۷۳ ns	۱/۸۸۸ **	۱۸۴/۱۴۴ ns	۰/۸۷۳ *	۲/۶۱۶ **		
خطای (ب)	۱۲	۴۴۳۰۵۸/۷۷	۰/۱۴۰	۰/۱۴۰	۵۶/۷۴۷	۰/۱۵۲	۰/۵۸۵		
زنیلیت	۳	۱۳۲۶۹۷۹/۷۸ ns	۲/۴۱۸ **	۲/۴۱۸ **	۷۷/۷۴۹ *	۰/۲۶۹ **	۱/۸۷۹۹ **		
سال × زئولیت	۳	۶۴۹۶۷/۸۴ ns	۱۷/۴۶۱ ns	۰/۲۴۳ *	۹۴/۶۳۹ **	۰/۷۸۷ ns	۱/۶۳۹۸ ns		
تنفس آبی × زئولیت	۹	۲۳۵۰۲۱۰/۹۷ **	۶۶/۶۸۶ **	۱/۳۳۰ **	۶۷/۹۷۶ **	۰/۷۰۵ ns	۰/۱۶۷ **		
سال × تنفس آبی × زئولیت	۹	۴۵۱۵۶۰۲/۷۳ **	۴۶/۸۱۸ **	۱/۵۰۴ **	۶۳/۷۵۰ **	۰/۱۵۱ **	۶۱/۸۶۰ **		
خطای کل	۴۸	۴۹۷۶۷۴/۷۴	۸/۵۷۸	۰/۰۶۸	۲۲/۱۶۱	۰/۳۸۴	۶/۵۷۹		
ضریب تغییرات (درصد)	-	۹/۵۱	۱۰/۸۰	۷/۳۵	۵/۸۲	۱/۶۵	۵/۲۲		

ns, * و **: به ترتیب بیانگر عدم اختلاف معنیدار و اختلاف معنیدار در سطوح احتمال پنج و یک درصد می‌باشد.

ارتفاع بوته

صفت ارتفاع گیاه تحت تأثیر تیمار سال، تنفس آبی در سطح آماری یک درصد و سطوح مصرف زئولیت در سطح آماری پنج درصد معنی دار شد (جدول ۳). به طوری که در جدول مقایسه میانگین برهمنکنش سه گانه، بیشترین مقدار ارتفاع گیاه ۱۰۵/۳ سانتی متر مربوط به تیمار (سال دوم + آبیاری شاهد + مصرف ۹ تن در هکتار زئولیت) و کمترین مقدار آن ۶۲/۷۱ سانتی متر مربوط به تیمار (سال اول + آبیاری بر اساس ۵۵ درصد نیاز آبی گیاه + مصرف ۹ تن در هکتار زئولیت) بود. بروز شرایط محدودیت جذب آب ناشی از اعمال تنفس در گیاه باعث کاهش رشد و توسعه ساقه گیاه می شود و به دنبال آن میزان تولید مواد فتوسنترزی کاهش می یابد و از طریق کاهش تقسیم سلولی و اندازه سلول ها، ارتفاع گیاه کمتر خواهد شد.

میرزاخانی و سیبی (۱۳۸۹) گزارش کردند که افزایش شدت تنفس خشکی باعث کاهش ارتفاع گیاه می شود و افزایش مصرف زئولیت موجب افزایش ارتفاع گیاه شد. سیروس مهر و همکاران (۱۳۸۷) اظهار داشتند که اثر رژیمهای مختلف آبیاری بر صفت ارتفاع بوته معنی دار نبود. نادری در باغشاهی و همکاران (۱۳۸۳) اعلام نمودند که تنفس خشکی باعث کاهش ارتفاع بوته، کاهش سطح برگ و کاهش عملکرد دانه گردید. فراست و همکاران (۱۳۹۱) گزارش نمودند که بیشترین ارتفاع گیاه ۴۹/۹۹ سانتی متر مربوط به تیمار عدم تنفس آبی (آبیاری بر اساس ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه) بود. نتایج تحقیق سیبی (۱۳۹۰) نشان داد که در بین سطوح مصرف زئولیت، بیشترین ارتفاع گیاه ۶۹/۸۶ سانتی متر مربوط به تیمارهای مصرف هشت تن در هکتار زئولیت بود. سایر محققان گزارش نمودند که تنفس آبی بر عملکرد و اجزای عملکرد مؤثر بود (Ozturk et al., 2008).

جدول ۴: مقایسه میانگین صفات گلرنگ در پاسخ به سطوح زئولیت تحت رژیمهای مختلف آبیاری

تیمارها	عملکرد بیولوژیکی (کیلوگرم در هکتار)	تعداد غوزه نایارور	كمیود آب اشباع (درصد)	ارتفاع بوته (سانتی متر)	قطر ساقه (سانتی متر)	آب نهایی برگ (درصد)
سال						
سال اول						
سال دوم						
سطح تنفس آبی						
Shahed	۸۱۸۶a	۲/۲۲c	۳۵/۰۴c	۸۶/۶۹a	۰/۸۴a	۵۱/۶۹a
۸۵ درصد نیاز آبی گیاه	۷۸۰۶a	۲/۸۱a	۳۹/۸۶b	۸۱/۸۷b	۰/۸۰bc	۵۰/۸۵a
۷۰ درصد نیاز آبی گیاه	۶۹۱۴b	۲/۰۸c	۴۱/۰۷b	۷۷/۸۲b	۰/۸۱b	۴۸/۱۳b
۵۵ درصد نیاز آبی گیاه	۶۷۵۶b	۲/۵۰b	۴۳/۳۲a	۷۷/۳۶b	۰/۷۷c	۴۵/۸۲c
سطح مصرف زئولیت						
عدم مصرف زئولیت	۷۱۸۸b	۲/۸۶a	۴۱/۲۵a	۸۰/۷۹ab	۰/۷۷b	۴۶/۰۵b
سه تن در هکتار	۷۲۸۶b	۲/۳۷b	۴۰/۸۸a	۸۰/۶۹ab	۰/۷۹b	۴۷/۴۶b
شش تن در هکتار	۷۴۶۴ab	۲/۱۸c	۳۹/۱۵b	۷۸/۹۵b	۰/۸۱a	۵۱/۲۳a
نه تن در هکتار	۷۷۲۴a	۲/۲۰c	۳۸/۰۰b	۸۳/۳۲a	۰/۸۵a	۵۱/۷۳a

میانگینهای با حروف مشابه در هر ستون بر اساس آزمون چند دامنهای دانکن در سطح احتمال پنج درصد اختلاف معنیداری ندارند.

قطر ساقه

اثر تیمار سال، سطوح رژیم آبیاری و مصرف سطوح زئولیت بر صفت قطر ساقه در سطح آماری یک درصد معنی دار شدند (جدول ۳). در بین برهمکنش سه گانه، بیشترین مقدار قطر ساقه $1/33$ سانتی متر مربوط به تیمار (سال دوم \times آبیاری نرمال \times مصرف سه تن زئولیت در هکتار) و کمترین آن $0/53$ سانتی متر مربوط به تیمار (سال اول \times تنش آبی ملایم \times عدم مصرف زئولیت) بود (جدول ۵).

جدول ۵: مقایسه میانگین صفات مورد مطالعه گلرنگ به مصرف زئولیت تحت رژیمهای مختلف آبیاری

تیمار	عملکرد بیولوژیکی (کیلوگرم در هکتار)	تعداد غوزه نابارور	كمبود آب اشباع (درصد)	ارتفاع بوته (سانتی متر)	قطر ساقه (سانتی متر)	آب نهایی برگ (درصد)
$Y_1 I_0 Z_0$	۹۱۴۰ a	۲/۹۵a	۱۸/۳۰ lm	۸۲/۴۱d	۰/۷۲e-i	۷۳/۸۱e-g
$Y_1 I_0 Z_1$	۸۲۲۳۳a-f	۲/۵۰ e-g	۲۴/۳۸i-k	۷۴/۴۲e	۰/۷۲ e-i	۷۸/۵۹b-e
$Y_1 I_0 Z_2$	۷۷۳۳b-i	۲/۱۲gh	۲۱/۵۷k-m	۷۲/۵۴ef	۰/۷۱e-i	۸۱/۶۹a-c
$Y_1 I_0 Z_3$	۸۳۰۰ a-e	۲/۴۹e-g	۱۸/۳۷lm	۷۴/۴۰e	۰/۷۷d-f	۸۲/۹۶ab
$Y_1 I_1 Z_0$	۶۸۶۷f-m	۴/۳۷a	۲۴/۶۹ i-k	۶۳/۷۲fg	۰/۵۳k	۷۶/۸۹c-f
$Y_1 I_1 Z_1$	۹۱۶۷a	۳/۰ ۸b-d	۲۹/۲۳hi	۷۲/۳۹ef	۰/۷۳ei	۶۶/۷۰h
$Y_1 I_1 Z_2$	۶۰۶۷k-m	۱/۸۷h-j	۱۶/۹۸m	۵۳/۹۵h	۰/۵۶jk	۸۱/۰bc
$Y_1 I_1 Z_3$	۸۸۰۰ a-c	۲/۶/۳Ah-k	۲۶/۳۸h-k	۷۲/۵۶ef	۰/۷۵e-g	۸۵/۸۹a
$Y_1 I_2 Z_0$	۶۲۲۳۳k-m	۱/۷۹h-j	۲۷/۲۲h-j	۶۸/۸۷e-g	۰/۷۲e-i	۷۷/۳۰fg
$Y_1 I_2 Z_1$	۶۲۰۰ k-m	۱/۹۱hi	۳۱/۵۷h	۶۴/۷۱fg	۰/۶۱h-k	۷۷/۵۷c-e
$Y_1 I_2 Z_2$	۸۴۶۷a-d	۲/۴۹b	۲۷/۶۲h-j	۶۶/۱۶e-g	۰/۷۳e-h	۷۹/۵۹b-d
$Y_1 I_2 Z_3$	۸۱۶۷a-g	۲/۹۱c-e	۲۲/۲۴j-m	۶۸/۵۰e-g	۰/۷۲e-i	۷۶/۶۹c-f
$Y_1 I_3 Z_0$	۷۳۰۰ d-l	۲/۹۱c-e	۳۱/۸۳h	۶۷/۱۹e-g	۰/۶۱i-k	۷۱/۶۸g
$Y_1 I_3 Z_1$	۶۶۰۰ h-m	۲/۱۸۳de	۲۳/۲۲j-l	۶۹/۲۹e-g	۰/۶Af-i	۷۵/۵۱d-g
$Y_1 I_3 Z_2$	۸۲۶۷a-e	۲/۷۵de	۲۳/۲۳e-g	۶۸/۳۷e-g	۰/۶۳h-k	۷۵/۵۵d-g
$Y_1 I_3 Z_3$	۶۲۰۰ k-m	۱/۱۶k	۲۳/۵۲j-l	۶۲/۷۱g	۰/۶۵g-j	۷۷/۳۳c-e
$Y_2 I_0 Z_0$	۷۸۶۳۳a-i	۱/۱۸h-j	۴۸/۶Afg	۹۰/۹۷b-d	۰/۱۸j-i	۲۱/۱۸j-i
$Y_2 I_0 Z_1$	۶۹۲۵e-m	۱/۴.jk	۴۷/۱۲g	۹۹/۴۳ab	۰/۹۱bc	۲۵/۳۱ij
$Y_2 I_0 Z_2$	۸۹۳۹ab	۱/۷۳h-j	۵۳/۶۷c-f	۹۶/۷۰ab	۱/۰-ab	۲۵/۹۸i
$Y_2 I_0 Z_3$	۸۴۳۲a-d	۱/۱۰h-j	۴۸/۲۴fg	۱۰/۳/۲a	۱/۳۳a	۲۳/۹۸i-k
$Y_2 I_1 Z_0$	۷۹۴۸a-h	۲/۱۸de	۵۵/۸۳b-d	۹۷/۶۷ab	۱/۰-ab	۲۰/۲۰kl
$Y_2 I_1 Z_1$	۸۵۳۰ a-d	۲/۹۰c-e	۶۱/۷۹a	۹۲/۵۳bc	۰/۹۳a-c	۲۷/۸۵i
$Y_2 I_1 Z_2$	۸۴۴۵a-f	۲/۲۰f-h	۵۲/۱۲d-g	۹۶/۸Aab	۰/۹۴kl	۱۹/۹۴kl
$Y_2 I_1 Z_3$	۶۸۴۲g-m	۲/۱۳gh	۵۱/۸۵d-g	۱۰/۵/۳a	۰/۸۸b-d	۲۸/۹۲i
$Y_2 I_2 Z_0$	۶۵۰۱i-m	۱/۸۰h-j	۶۳/۱۰a	۹۰/۷۳b-d	۰/۹۲a-c	۱۷/۷۷Im
$Y_2 I_2 Z_1$	۶۲۶۴k-m	۱/۷۳h-j	۵۱/۹۶d-g	۸۵/۱۳cd	۰/۸۸b-d	۱۷/۰fIm
$Y_2 I_2 Z_2$	۶۰۳۵lm	۱/۵۰i-k	۴۸/۸۹e-g	۸۵/۱۰cd	۰/۹۵ab	۲۵/۳۷ij
$Y_2 I_2 Z_3$	۷۴۴۸c-k	۱/۵۳i-k	۵۵/۲۴f-e	۹۲/۹۰bc	۰/۹۶ab	۱۸/۴۲Im
$Y_2 I_3 Z_0$	۵۶۵۱m	۲/۱۶bc	۶۰/۳۶ab	۸۴/۸۳cd	۰/۸۲c-e	۱۴/۶۱mn
$Y_2 I_3 Z_1$	۶۳۶۹j-m	۲/۶۰d-g	۵۸/۰۹a-c	۸۷/۱۳cd	۰/۹۰bc	۱۱/۱۰n
$Y_2 I_3 Z_2$	۵۹۸۰lm	۱/۸۰h-j	۶۰/۶۱ab	۹۱/۹۰bc	۰/۹۱bc	۲۰/۷۳j-l
$Y_2 I_3 Z_3$	۷۶۸۰b-j	۲/۹۳d-f	۵۸/۱۵a-c	۸۷/۳۷cd	۰/۹۸ab	۲۰/۰fkl

Y₂, Y₁ به ترتیب شامل: سال اول و دوم آزمایش

I₃, I₂, I₁, I₀ آبیاری شاهد، آبیاری بر اساس ۸۵، ۷۰ و ۵۵ درصد نیاز آبی گیاه

Z₃, Z₂, Z₁, Z₀ به ترتیب شامل: عدم مصرف زئولیت و مصرف ۳، ۶ و ۹ تن در هکتار زئولیت

عدم وجود محدودیت آبی موجب افزایش اندازه و تقسیم سلول‌ها خواهد شد. در حالی که با بروز شرایط تنفس آبی، سرعت تقسیمات سلولی کاهش می‌یابد و کاهش حجم کنوبی گیاه را به دنبال دارد. از طرفی هم، در صورت عدم توسعه مناسب اندام‌های هوایی گیاه و کم شدن وزن آن‌ها، برای برافراشته نگه داشتن اندام‌های هوایی نیازی به افزایش قطر ساقه گیاه نیست، بنابراین ادامه این روند کاهش قطر ساقه را به دنبال خواهد داشت. سیروس‌مهر و همکاران (۱۳۸۷) گزارش کردند که به دلیل عدم حساسیت قطر ساقه، اثر تنفس آبی و تراکم بوته بر قطر ساقه معنی‌دار نشد. سیبی (۱۳۹۰) بیان داشت که در بین سطوح مصرف زئولیت بیشترین قطر ساقه $0/57$ سانتی‌متر مربوط به تیمار مصرف 4 تن در هکتار زئولیت بود. فرات (۱۳۸۹) گزارش کرد که اثر تنفس آبی بر صفت قطر ساقه غیرمعنی‌دار بود.

آب نهایی برگ

در جدول تجزیه واریانس صفات، اثر تیمار سال، سطوح رژیم آبیاری و سطوح مصرف زئولیت بر صفت فیزیولوژیکی آب نهایی برگ در سطح آماری یک درصد معنی‌دار شدند (جدول ۳). با ادامه روند کاهش عرضه آب در خاک، موجب بروز شرایط عدم توازن بین مقدار آب ورودی به گیاه نسبت به مقدار آب خروجی گیاه خواهد شد و در نتیجه بافت‌ها و سلول‌های گیاهی نمی‌توانند فشار توربوزانس خود را حفظ نمایند و همواره با کاهش محتوای آب مواجه خواهند بود. محدودیت بوجود آمده از این موضوع، کاهش آب نهایی برگ گیاه را به همراه خواهد داشت. هر چقدر که تنفس آبی وارد به گیاه بیش‌تر باشد، کاهش مقدار آب نهایی برگ نیز بیش‌تر خواهد شد. به طوری که در بین برهمنکنش سه‌گانه، بیشترین مقدار آب نهایی برگ $85/89$ درصد مربوط به تیمار (سال اول \times تنفس آبی ملایم \times مصرف شش تن زئولیت در هکتار) و کمترین مقدار آن $11/10$ درصد مربوط به تیمار (سال دوم \times تنفس آبی شدید \times مصرف سه تن در هکتار زئولیت) بود (جدول ۵). نتایج تحقیق سیبی (۱۳۹۰) نشان داد که بیشترین مقدار آب نهایی برگ $23/29$ درصد در تیمار آبیاری شاهد بودست آمد. در بین سطوح زئولیت نیز بیشترین مقدار آب نهایی برگ $23/00$ درصد مربوط به تیمار مصرف 8 تن زئولیت در هکتار بود.

نتیجه‌گیری

در صورت بروز شرایط کم‌آبی، مقدار آب جذب شده توسط ریشه‌های گیاه کاهش خواهد یافت و شرایط برای تولید مواد فتوسنتری و تجمع ماده خشک نیز، کم‌تر می‌شود. البته عملکرد بیولوژیکی در تیمار آبیاری شاهد 8186 کیلوگرم در هکتار و آبیاری بر اساس 85 درصد نیاز آبی گیاه 7806 کیلوگرم در هکتار تفاوت آماری معنی‌داری نداشت، بنابراین با توجه به اهمیت صرفه جویی در مصرف آب، استفاده از تیمار آبیاری بر اساس 85 درصد نیاز آبی گیاه توصیه می‌گردد. مصرف سطوح زئولیت باعث افزایش صفات عملکرد بیولوژیکی، ارتفاع گیاه، قطر ساقه، آب نهایی برگ و کاهش صفات تعداد

غوزه نابارور، کمبود آب اشباع در گیاه شد. همچنین تیمار مصرف نه تن زئولیت در هکتار توانست عملکرد بیولوژیکی گیاه را نسبت به تیمار عدم مصرف زئولیت معادل ۶/۹۳ درصد افزایش دهد. بنابراین با توجه به اینکه زئولیت می‌تواند به طور متوسط تا ۱۰ سال کارکرد خود را در خاک حفظ نماید، بنابراین در بلند مدت اثر مثبت خود را بیشتر نشان خواهد داد.

منابع

- اشکانی، ج.، پاک نیت، ح.، امام، ی.، اسد، م.ط. و بهرامی، م.ج. ۱۳۸۶. ارزیابی برخی ویژگی‌های فیزیولوژیکی در گلنگ بهاره تحت شرایط عدم تنفس و رژیم‌های آبیاری. نشریه علوم و فنون کشاورزی. ۹: ۲۷۷-۲۶۷.
- توكلی، ا. ۱۳۸۱. بررسی اثر قطع آبیاری در مراحل مختلف رشد بر عملکرد، اجزای عملکرد و عملکرد روغن گلنگ. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران. ۱۰۸ ص.
- جمشیدمقدم، م. و پورداد، س.س. ۱۳۸۵. ارزیابی ژنتیکی گلنگ تحت تنفس رطوبتی در شرایط کنترل شده و مزرعه. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. ۱۰ (۲): ۱۶۸-۱۵۵.
- خواجه‌پور، م. ر. ۱۳۷۷. تولید نباتات صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ۲۳۷ ص.
- سیروس‌مهر، ع. ر.، شکیبا، م.ر.، آبیاری، ۵.، تورچی، م. و دیاغ‌محمدی‌نسب، ع. ۱۳۸۷. اثر تنفس کمبود آب و تراکم بوته بر عملکرد و برخی صفات مورفولوژیک ارقام گلنگ پاییزه. مجله پژوهش و سازندگی در زراعت و باغبانی. ۷۸: ۸۷-۸۰.
- سیبی، م. ۱۳۹۰. اثر تنفس آبی، زئولیت و محلول پاشی اسید سالیسیلیک بر برخی صفات زراعی و فیزیولوژیکی گلنگ بهاره. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک. ۲۱۳ ص.
- علیزاده، ا. و کمالی، غ. ۱۳۸۶. نیاز آبی گیاهان. انتشارات آستان قدس رضوی. ۲۲۷ ص.
- فراست، م. ۱۳۸۹. بررسی تأثیر تنفس کمبود آب بر ویژگی‌های زراعی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی ارقام گلنگ. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک. ۱۳۴ ص.
- فراست، م.، ساجدی، ن.ع. و میرزاخانی، م. ۱۳۹۱. بررسی تأثیر تنفس خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد ژنتیکی گلنگ بهاره. مجله پژوهش‌های زراعی ایران. ۱۰ (۲): ۳۵۳-۳۴۶.
- کافی، م. و رستمی، م. ۱۳۸۶. اثر تنفس خشکی بر عملکرد، اجزای عملکرد و درصد روغن ارقام گلنگ در شرایط آبیاری با آب شور، مجله‌ی پژوهش‌های زراعی ایران. ۵ (۱): ۹۱-۸۷.
- کوچکی، ع. و سرمندیا، غ.ح. ۱۳۷۹. فیزیولوژی گیاهان زراعی (ترجمه)، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۴۶۷ ص.

میرزاخانی، م. ۱۳۸۸. اثر تلقیح دوگانه از توباکتر و میکوریزا تحت سطوح نیتروژن و فسفر بر کارایی جذب عناصر غذایی در گلرنگ. پایان‌نامه دکترای زراعت، دانشگاه علوم و تحقیقات خوزستان. ۲۴۵ ص.

میرزاخانی، م. و سیبی، س. ۱۳۸۹. پاسخ صفات فیزیولوژیکی گلرنگ به تنفس آبی و مصرف زئولیت. خلاصه مقالات دومین همایش ملی کشاورزی و توسعه پایدار، فرصت‌ها و چالش‌های پیش رو، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز. شیراز. ص: ۲۱.

نادری درباغشاهی، م.ر..، نورمحمدی، ق.، درویش، ف. و شیرانی‌راد، ا.ح. ۱۳۸۳. ارزیابی عکس العمل سه رقم گلرنگ تابستانه به شدت‌های مختلف تنفس خشکی. مجله علوم کشاورزی، ۴: ۱۴-۳.

Andrews, R.D. and Kimi, S.B. 2001. Improvements in yield and quality of crops with zeoponic fertilizer delivery systems: Turf, flower, vegetables, and Grain. Malaysian Agricultural Research. Journal of Studies in Surface Science and Catalysis 135: 181-181.

Hashemi Dezfooli, A., 1994. Growth and yield of safflower as affected by drought stress. Crop Research 7 (3): 313-319.

Khadem, S.A., Galavi, M., Ramrodi, M., Mousavi, S.R. Rousta, M.J. and Rezvan-moghadam, P. 2010. Effect of animal manure and superabsorbent polymer on corn leaf relative water content, cell membrane stability leaf chlorophyll content under dry condition. Australian Journal of Crop Science 4 (8): 642-647.

Kazemian, H. 2000. Recent research on the Iranian natural zeolite resource (A review). The 6th symposium on Access in Nanoporous Materials-II held in Banff National Park. Alberta Canada, On May 25-28, 2000.

Mumpton, F. 1999. La roca magica: Uses of natural zeolite in agriculture and industry. National Academic Science 96: 3467-3470.

Nabipour, M.M., Meskarbashee, F. and Yousefpour, H. 2007. The effect of water deficit on yield and yield components of safflower (*Carthamus tinctorius* L.) Pakistan Journal of Biological Sciences 10 (3): 421-426.

Ozturk, E., Ozer, H. and Potal, T. 2008. Growth and yield of safflower genotypes grown under irrigated and non-irrigated conditions in a highland environment. Plant, Soil and Environment 54 (10): 453-460.

Polat, E., Karaca, M., Demir, H. and Nacio Onus, A. 2004. Use of natural zeolite (Clinoptilolite) in agriculture. Journal of Fruit Ornamental and Plant Research 12:183-189.

Saneoka, H., Moghaieb, R.E.A., Premachandra, G.S. and Fujita, K. 2004. Nitrogen nutrition and water stress effects on cell membrane stability and leaf water relations in *Agrostis palustris* Huds. Environmental and Experimental Botany 52:131–138.

Shaw, J. W., and Andrews, R. 2001. Cation exchange capacity affects greens truf growth. Golf Course Management 69 (3): 73-77.

Yardanov, I., Velikova, V. and Tsonev, T., 2003. Plant response to drought and stress tolerance. Bulgarian Journal of Plant Physiology, Special Issue: 187-206.